

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

— SECRETARIAAT: —
KAPELSTR. 3, BUSSUM

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

BUSSUM 1939

Jaargang³, no. 5
(Februari II)

DE OPRICHTING VAN DE REVOLUTIONNAIR
SOCIALISTISCHE PARTY

Een nieuwe revolutionaire party, waarvan de oprichting voornamelyk in het teeken staat van de losmaking van Moskou zou voor ons Internationale communisten een reden voor verheuging kunnen zyn. Sedert 1919 is door ons op het karakter van de 3e Internationale gewezen, welke naar de idee en dus ook naar de taktiek een voortzetting zy het ook op andere basis is van de 2e Internationale. Het is niet de bedoeling om hierop uitvoering in te gaan, maar kunnen niet nalaten er op te wyzen hoe door Gorter in zyn "Open brief aan partygenoot Lenin" dit reeds voorvoeld werd. Op blz. 58 van de Holl. uitgave, waar hy het heeft over de stryd tusschen opporjunisme en revolutionnair marxisme zegt hy:

"Ook nu weer zullen communisten in het parlementgaan, om leiders te worden. Vakverenigingen en arbeiderspartyen zullen gesteund worden, ten einde stemmen te krygen by de verkiezingen. In plaats, dat er partyen worden gesticht voor het communisme, wordt het communisme gebruikt, om partyen te stichten, ja om leiders macht te geven. Slechte parlementaire compromissen met sociaal-patriotten en burgerlyken zullen weer in gebruik komen, daar de revolutie in West-Europa nu eenmaal langzaam zal gaan. Het vrye woord zal worden onderdrukt en goede communisten zullen worden uitgestooten. Kortom, de praktyken der 3e Internationale zullen weder opleven".

De voornaamste winst van de Russische en de Duitse revolutie n.l. de RADENGEDACHTEN en de uitbouw daarvan om by de arbeiders levend te hoden de idee der klassenloze maatschappij werd door de 3e Internationale prys gegeven en begraven, eerst voor het behoud der Russische boeren-republiek en later ter versterking van haar granaten-politiek. En dus niet eerst in 1938, ook niet in 1934, maar reeds in 1919-1920.

En niet alleen voor "tyden van spanning" heeft de raden-gedachte zin. De raden-gedachte is niet een sentimenteel revolutionnair genoegen waar wy heerlyk over kunnen kwylen en ondertussen verkrachten. Neen, wil len wy een soortgelyke herhaling van de tragi-komedie voorkomen van Duitsland 1918, dan moeten wy juist in deze tyden van elapen en lappen willen wy tenminste nog aanspraak maken op de naam revolutionnair, deze raden-gedachte met alles wat daaraan vastzit en in overeenstemming met de huidige ontwikkeling, tot leven brengen!

3
3

Hierteenover staat de taktiek der 3e Internationale, die onder de leus van „by de massa blyven” zich halsoverkop in het meest platte opportünisme (cellenbouw, eenheidsfront) stortte en daardoor by de arbeiders de grootst mogelyke verwarring stichtte. Het is zeer gemaklyk om nu na 10 jaar reformistische scholing door deze 3e Internationale nu overal de ontbinding duidelyk voor een iedereen zichtbaar, zich met groot gebaar van Moskou los te maken. In het losmaken NU zit de verdienste tegenover het proletariaat niet, wanneer aan deze negatieve stap niet een positieve daad, een weer opnemen van de revolutionaire fakkelyk verbonden wordt. Punt 6 en 7 van de „Stellingen” zyn daarom op zich zelf ZONDER REVOLUTIONNAIRE WAARDE. Zy luiden:

„6. De oorzaak van de geringe ontwikkeling der kommunistische partyen in West-Europa moet gezocht worden in de onjuiste propaganda en in den organisatie-vorm, die gemaklyk tot machtmisbruik, willekeur en korrupsie aanleiding geeft. Deze propaganda moet, ondanks leuzen als „kontakt met de massa”, „eenheidsfront van het proletariaat” e.d. als sektarisch en demagogisch gebrandmerkt worden.

7. Zy richt zich in het algemeen tot de negatieve instinkten van hebzucht en haat in de onderste lagen van het proletariaat doet slechts by ~~een~~ uitzondering een beroep op de positieve solidariteitsgevoels en schrikt ook voor dagelyksch gebruik niet terug van minderwaardige middelen als leugens en bedrog, waardoor felle haat en wantrouwen worden gekweekt tusschen verschillende deelen van het proletariaat. Kan aan de 2^e IIIe Internationale het gemis van centrale leiding en van een gemeenschappelyk internationaal strydprogram verweten worden, by de IIIe internationale zyn centrale leiding en gemeenschappelyk zonder twyfel aanwezig, doch beide berusten op een onjuisten gronslag:

1e. omdat de leiding niet werkelyk internationaal is, doch feitelyk by het politiek bureau der russische kommunistische party berust;

2e. omdat als richtsnoer niet genomen wordt belang en heil van het internationale proletariaat of wel de ~~ontwikkeling~~ wereldontwikkeling in revolutionair-socialistischen zin, maar uitsluitend rekening gehouden wordt met de oogenblikelyke belangen der buitenlandsche politiek van Sovjet-Rusland.

3e. omdat de Sovjet-regeering ook materieel de kommunistische partyen in andere landen volkomen beheerscht en dus naar willekeur een bestaande leiding, indien deze niet volgzzaam genoeg is, door een meer volgzame kan vervangen?”

Ook deze stellingen komen 10 jaar te laat. Bovendien gaan zy aan de kern van de zaak voorby. Zy zyn niet meer dan een tegenover elkaar stellen van UITERLYKE verschynselen.

In de brochure „De Sowjetregeering en de derde Internationale op sleep-
touw der internationale bourgeoisie" wordt op volkomen juiste wyze de over-
eenkomsten en de verschillen der beide Internationale blootgelegd en de
juiste consequenties daaruit getrokken. Wy lezen op blz 32/33:

„De derde Internationale, sedert het derde wereldkongres onverbre-
kelyk met de Russische staatspolitiek verbonden, gaat razend snel
een gelyke katastrofe tegemoet als de Russische staat zelf. Zy, die
vroeger een waarachtige poging was om een revolutionnaire prole-
tarische Internationale te scheppen, maar heden nog slechts een
machtsfaktor in handen van de Sowjetregeering is, moet met de laat-
ste denzelfden levensweg gaan.

Want de derde Internationale heeft iedere zelfstandigheid verlo-
ren. De derde Internationale is een nationaal russische Internati-
onale geworden.

Zy wordt door de Sowjetregeering op denzelfden weg gedrongen, die
deze voor 't vervolg zelf betreden heeft: de hulp voor den weder-
opbouw van het kapitalisme.

De afzonderlyke sekties der derde Internationale zyn nog slechts
politieke hulptroepen in de hand van de burgerlyke Sowjetregeering
en dienovereenkomstig is hun geheel politieke houding en werkzaam-
heid. De derde Internationale heeft officieel afstand gedaan van
de proletarische revolutie in de kapitalistische landen, omdat de-
ze niet in het belang van de russische staatspolitiek is.

Want het belang van de Russische staatspolitiek bestaat in het
behoud en de bewegingsvryheid van het boersche en burgerlyke pri-
vaateigendom en den kapitalistischen opbouw in Rusland. Daar de
proletarische revolutie de Sowjetregeering in deze historisch
voorgescreven taak zou storen, daarom staat de Sowjetregeering
met haar geheele derde Internationale in tegenstelling tot de pro-
letarische wereldrevolutie.

Daarom roept Sowjet-Rusland en de derde Internatuonale het inter-
nationale proletariaat niet meer op tot revolutie en tot verove-
ring van de politieke macht, maar ~~aan~~ slechts tot het „invloed
uitoefenen op de kapitalistische regeeringen" om aan Sowjet-Rus-
land langs kapitalistischen weg machines en waren te leveren.

De skties der derde Internationale staan allen te zamen in dienst
van een enkelen burgerlyken staat. De partyen van de tweede Inter-
nationale staan allen afzonderlyk--ieder voor zich-- in dienst van
de burgerlyke staten. Dat is het geheele onderscheid. De derde In-
ternationale werkt in haar geheel aan den opbouw van de Russische
kapitalistische maatschappy, de tweede Internationale wekt, door
middel van hare afzonderlyke nationale partyen aan den wederop-
bouw van de afzonderlyke nationale kapitalistische orde. Hun ge-
meenschappelyke basis vinden zy in de gemeenschappelyke ondersteu-
ning van het kapitalisme in 't algemeen en van de internationale
bourgeoisie tegen de proletarische revolutie. Want, wanneer de twee-
de Internationale het doel van den wederopbouw van het internatio-
nale kapitalisme rechtstreeks nastreeft, zoo heeft de politiek van

4
de derde Internationale, hoezeer zy deze waarheid ook tracht weg te roffelen, precies dezelfde tendens?

Wy moeten dus elders zoeken om iets te vinden, waaruit kan blyken dat deze party van uit revolutionnair standpunt gezien redenen van bestaan heeft. Maar wy hoeven niet te zoeken, want op de toelichting, die Sneevliet gaf op de „Stellingen” heeft hy het klaargespeeld, om ook maar MET GEEN WOORD te spreken over de arbeiders-raden en bedrijfs-organisaties m.a.w. over de wezenlyke inhoud der revoluties. Het is inderdaad, zoodat Sneevliet nadrukkelyk betoende tegenover de afgevaardigde van Hoorn: „Wy zouden een wezenlyken grondslag van onze organisatie vernielen, wanneer wy niet tegen de C.P. optraden”. Niet alleen een wezenlyken grondslag, maar het is de eenige grondslag, by gebrek aan een revolutionnaire grondslag, want behalve persoonlyke veetes is overigens er geen principieel verschil in de revolutionnaire opvattingen der beide partyen. Hierdoor is meteen voorgeschreven de rol, die de R.S.P. zal spelen.

En dan is er nog een jaartal genoemd, dat voor ons van belang is. Sneevliet vroeg zich n.l. af, welke betekenis had de K.I. sinds 1924? Alsof voor 1924 juist niet die gebeurtenissen hebben plaats gevonden, waardoor de 3e Internationale zich als revolutionnaire Internationale likvideerde! Het is de oude gedachte, die maar niet sterven wil en hier en daar een afgeleefde vorm aanneemt, om, laten wy hopen spoedig voor goed door het revolutionnaire proletariaat te worden weggevaagd!

Zoo gezien hebben wy in het geheel geen reden om verheugd te zyn, want door de oprichting van deze party zal in plaats van de zoo noodige verheldering, de verwarring nog toenemen. Er zullen arbeiders-- byna uitsluitend N.A.S. menschen-- aangetrokken worden, maar wanneer het op daden aankomt zal zich het verschynsel voordoen, dat deze even reformistisch zyn als die der andere zoogenaamde revolutionnaire arbeiderspartyen. Zy kan de arbeiders niets bieden, want zy leeft niet vanuit een waarachtig revolutionnaire beginsel. De werkelyk revolutionnaireren vallen dan af. En de anderen, de menschen van de kleine dingen, van de dagelyksche praktyk, hun wenschen zullen dan veel beter, veel directer en met veel meer ervaring door de S.D.A.P. behartigd worden. Zy zullen daarin verdwynen.

Men schynt maar niet te kunnen inzien, dat apelleeren aan het revolutionnaire menscheidsidee in deze tyden geheel andere eischen stelt dan vroeger. Oude versleten leuzen worden herkauwd. Men leeft nog in de oude vergane gedachten. Om nu leiding of inzicht te willen geven is het niet meer voldoende, dat men tegen het proletariaat zegt, dat

„de R.S.P. van oordeel is, dat de ontwikkeling der soc. productie wyze slechts kan worden bereikt na vestiging van de proletarische klassenstaat”

Met deze verklaring komt men er niet meer. Zy kan best dienen om er propaganda voor het staats-socialisme achter te verbergen. De arbeiders zyn wantrouwend geworden, wat betreft de „proletarische klassenstaat”, gezien het VOORBEELD VAN RUSLAND.

Een revolutionnair programma moet heden ten dage uitgaan van de positieve winsten der revoluties. Het moet laten zien, dat waar men vroeger alleen in utopischen zin over de verwerkelyking van de socialistische maatschappij kon spreken, nu de fundamente er zyn, welke de gedachte tot werkelykheid zullen maken. En hieraan verderknoopend komt men ott de organen, die de dragers van de klassenlooze maatschappij zullenzyn: de raden.

Op deze basis trachten wy de arbeiders te organiseeren in die organen, waarin op het oogenblik de naden-gedachte nog het best bewaard is gebleven: de bedryfs-organisaties. Dus niet als de vavereenigingen als bezitters van de waar arbeidskracht, of als verzekerings-object voor de werklozen-kas. Wy brengen daarom naar voren alles, wat door hen niet tot punten van stryd gemaakt kunnen worden. Deze eischen en deze propaganda hebben tot rustende kern de onmiddellye verhouding arbeider-bedryf gezien van uit socialistische standpunt. Onze actie moet zyn tegelykertyd revolutionnair-marxietisch, agitatorisch en propagandistisch en gericht zyn op de verwe-zelyking van het socialisme. Dit zeer in het kort een lyn, een gedachtegang van onze beginselen.

In het volgen no, zullen wy het beginselprogram en de stellingen aan een nadere beschouwing onderwerpen.

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

— SECRETARIAAT: —
KAPELSTR. 3, BUSSUM

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

*Jug. 2. no 6
F. L. M.*

De Russische vakbeweging.

Het eenheidsfront van Katholieken tot anarcho-
syndicalisten (I.A.A.).

De Hollandsche Sociaaldemocratie en haar linksche
strooming. II. De weg naar het fascisme.

DE RUSSISCHE VAKBEWEGING.

Het is belangwekkend, te constateeren, hoe een verlaten van revolutionaire
keuzen en terugvallen op verouderde ideologie in Rusland voerde tot een
zuivere, bij de omstandigheden aanpassende verhouding tot de niet-revolutio-
naire werkelijkheid.

De Russische revolutie zette in, de proletariers in Rusland begonnen hun
strijd op een 100% proletarisch-revolutionaire basis. Het meest kenmerkend
kwam het proletarisch-revolutionaire element van de Russische beweging tot
uiting in haar strijdvormen, de arbeidersraden, die voorheen nog onbekend, het
proletariaat gaven kracht tot overwinnen en mogelijkheid, vormen, tot het be-
nuten van de overwinning.

De intuïtie van de revolutionaire massa's deed wonderen. Tot werkelijkheid
geworden wonderen waren in die dagen in Rusland de raden, de bedrijfsraden
van de revolutionaire arbeiders.

Dit waren de eerste groote indrukken van de Russische revolutie: het pro-
letariaat de overwinning, door het nieuwe beginsel de overwinning. En wat
door het Russisch proletariaat aan het licht gebracht was, vond geredelijk
weg tot de harten der op sprong tot revolutie staande arbeiders van West
Europa. Men propageerde allerwege de **BEDRIJFSORGANISATIE**.

Maar meer indrukken kwamen uit Rusland. Rusland, de Russische revolutie
heeft vijanden. De buitenlandse imperialistische grootmachten. Maar wie ver-
der zag, het waren er weinig in die dagen, zag groter vijand nog voor eenig
proletarisch revolutionaire beweging binnen de grenzen van Rusland zelf.
Rusland's achterlijk economische, voor-kapitalistische trap van ontwikkeling,
als belangrijkste hinderpaal voor proletarische voortgang en het logge boeren-
dom als uitdrukking daarvan.

Zegenrijk was de revolutie voorwaarts getrokken, maar reeds in de eerste
dagen begon haar terugtocht, met de leus: het land aan de boeren, voor de
laatste, de machtigste van haar vijanden.

Oogenshijnlijk werden de aanvallen van de imperialistische machten afge-
slagen. Wie leest niet met ontroering de verhalen van moed, van volharding en
ontbering van de in het roode leger strijdende arbeiders, strijdende tot het
einde, tot de overwinning. Overwinning, die geen overwinning was. Want wel wer-
den de 1001 generaaltjes, betaald met Ententegeld, zonder erbarmen buiten de
grenzen gezet, maar de aldus teruggeslagen aanvallers, het Amerikaanse, het
Fransche en het Engelsche grootkapitaal, vermoeden misschien nu nog niet, hoe
groot, hoe alles beslissend hun overwinning geweest is.